

Március idusa fáklyafényben

Március idusának szombatja kicsit más volt, mint az eddigiek. Zenétől volt hangos a díszbe öltözött Március 15. tér, kokárdás gyerekek és felnőttek siettek az iskola felé.

Az okát mindenki ismeri, hiszen egyik legnagyobb nemzeti ünnepünk éppen szombatra esett.

Az iskolánál gyülekezők fáklyával és hangos énekszóval indul-

tak a Petőfi utca – Köztársaság tér – Ady utca – Kossuth utcai felvonulásra. Akik csak a koszorúzás helyszínén várták a menetet, nekik a Komoró András vezette Városi Fúvószenekar játszott. A harangszó után szívet melengető érzés volt hallani és látni a zászlókkal, fáklyákkal vonuló tömeget, élén a perenyei férfikórossal, kiknek köszönhetően idén hangsúlyosabban szólt még a Kossuth nóta is.

A fúvószenekar játéka alatt elhelyezték az emlékezés koszorúját az önkormányzat, a kisebbségi önkormányzat, a pártok képviselői, a közép- és általános iskola diákjai, a honismereti egyesület és a helyi népfőiskola képviselői.

Ezt követően folytatódott az ünnepség a művelődési házban, ahol Németh Tamás tárogatóművész fogadta zenéjével az odaérkezőket.

(Folytatás a 2. oldalon)

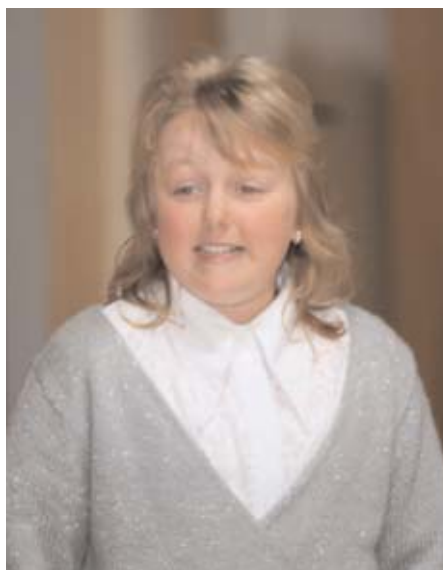
XII. Arany János vers- és Prózamondó Verseny

Vasvár, Kardos László Általános Iskola

Március 7-én, pénteken délelőtt 9-kor a Papné Bem Gabriella dirigálta szülői kórus fellépésével vette kezdetét a XII. Arany János vers- és Prózamondó Verseny. Ezt amúgy műzsi segélykérésnek is tekinthették a nagy izgalommal készülő gyermekversenyzők. Horváthné Tóth Mára igazgató köszöntötte az ország minden tájáról és a határon túlról Nagymuzsalyról, Lendváról érkezett 56 versenyzőt és kísérőiket.

Köszönetet mondott a versenyt szervező iskolai magyar munkaközösségnek, a szervezésben, a lebonyolításban segédkező tantestületnek, a Diákönkormányzatnak és minden közreműködőnek. Emlékeztetett azokra, akik a versenyt 12 évvel ezelőtt megálmodták és újtára indították. „E nap, március első péntekje azóta ünnep a Kardos László Általános Iskolá-

(Folytatás a 4. oldalon)

Balogh József

Feltámadások

– örök imáim –

ÉN-ISTENEM, kérve kérem,
óvjon engem szegénységem,
s kérlek, ne hagyj úgy riadni,
merjem mindig szavam adni!

Sosem unlak, URAM, kérem,
– keresztedtől nem kell félni –
legyek hó, mely szétszivárog,
várják rögök, óriások.

TEREMTŐM, a kezem fogjad,
küldj szavakat tollaimnak,
hozzá papírt, gyolcs-fehéret,
s hitem legyen a mértéked!

MINDENHATÓ, hass mindenre,
ütött-kopott nincseinkre,
tarisznyámba gyalogutat
tégy, s melléje tiszta kutat!

Közeli és messzi ATYÁM,
szersz nagyon anyám, apám,
'kik melletted imádkoznak,
hogy hazámnak jusson holnap!

Andreas el Mondo

Uram

Uram láss csodát!
Fakó gyolcsban vonszoljuk

Testünk,
Átvértett lélekkel
Lépünk az ünnep
Oltára elé.

Megyünk indulatosan,
Hitványul,

Sebzett mindennapjaink
Kísértetünnepet ülnek,
S mossuk kezeinket...

Uram láss csodát!
Élünk, minden napunk új
Föltámadás.

Március idusa fáklyafényben

(Folytatás az 1. oldalról)

A Himnusz eléneklése után dr. Wessely István tanácsnok mondott ünnepi beszédet, formabontó történelemórát tartva. Miért is történt a formabontás? Ennek oka egyfelől magának a szónoknak a személyiségében keresendő, hisz a képviselő-testület tagja, a tanácsnok úr „civilben” tudományos doktori fokozattal rendelkező történész. A közösségi ház színpadán így hát kézenfekvő, hogy csakis tudományos alaposágú pontossággal volt képes – mindannyiunk örömeire – végigvezetni hallgatóságát az 1848/49-es forradalom és szabadságharc történetén. Azt a társadalmi és politikai átalakulást, amely nem csak az akkori függetlenné vált, a Habsburg-ház trónfosztását is kimondó Kossuth-i politikában csúcspontot ért el, de azt a társadalmi, politikai összefüggést is elénk tárta, és annak minden súlyos következményét, amely az ország életét 160 évvel ezelőtt jellemezte. Az ünnep szónoka rámutatott olyan összefüggésekre is, mint amilyen Oroszország és a Habsburg-ház egymásra találása volt. De hasonlóan nem kikerülhetők, bár erről keveset hallani még napjainkban is, azok a nemzetiségi megmozdulások, amelyek során az osztrákok oldalára álltak a magyar függetlenséggel szemben. Arra a változásra, amely a szabadságharc leverése után bekövetkezett, s amelyben a Habsburg-háznak be kellett látnia, hogy Magyarország nélkül nem képes az európai porondon dinasztikus törekvéseinek érvényt szerezni, szintén kitért

A rendhagyó történelemórának, előadásnak is beillő beszéd tárgyilagos volt és pontos. Mentés politikai felhangoktól, üzenetésektől, kioktatásoktól és kisajátításoktól. Hisz az ünnep mindenkié, mindannyiunké, miként a magyar haza is, s ezért nem kisajátítható egyéni, partikuláris pártérdekek mentén. Március 15-ét meghagyta a szónok annak a szent ünnep-

nek, ami lelkünk mélyén mindig is volt: NEMZETI ÜNNEPNEK. Kis túlzással, Dr. Wessely István a történész pontosságával és tárgyilagosságával rehabilitálta legmagasabbabb nemzeti ünnepünket, március 15-ét. Az egyetértést a közönség dörgő tapsa jelezte.

Ezután az iskola 4. osztályos és volt tanítványai (Kenderke néptáncegyüttes) adtak műsort, melynek összeállításában és betanításában az osztályfőnökök, Botfa Istvánné,

Maráczai Beáta, Török Ildikó és Sejbéni Szabó Mariann működtek közre Dienes Zoltán technikai segítségével.

A közönséget végigvezették a trikolor színeibe öltözött gyerekek a '48-as eseményeken, felidézve annak hangulatát, a toborzást.

A hangulat fokozása érdekében az előtérben – mely szintén az akkori események, helyszínek stílusában díszelgett – a Vas-Vár Örökség Népfőiskola vendégeként a perenyei férfikórus és Németh Tamás rögtönzött „műsora” várta a színházteremből kikerkezőket.

A kijáratnál néptáncos lányok kínálták a város ajándékaként Kónya Imréné által az ünnep emlékére sült Kossuth-koszorút.

A Sejber Mihály által készített díszleteket és a dekorációt kiegészítette az élővirágból megkomponált kokárda, mely Szalayné Baranyai Tünde felajánlása volt. (más)

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó:

Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó:

Dr. Ódor Ildikó jegyző

Felelős szerkesztő:

BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Dóka Balázs, Halmosi Tamás,

Laki László, Pogács Mónika,

Sejbéni Szabó Mariann, Szabó Zoltán,

Tausz István, Unger József

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377

Ügydöntő Népszavazás Vasváron

– három igen, 57,84%-os részvétel –

A március 9-én megtartott ügydöntő népszavazás országosan nagy tömegeket mozgató meg. Nem váltak be az előzetes pesszimista jóslatok, hogy a népszavazás eredménytelen lesz. Vas megyében a 378 szavazókörben 213 175-en jogosultak szavazni, közülük 117 656-an járultak az urnákhoz, ez a szavazásra jogosultak 55,19%-a.

E napon az időjárás is kegyeibe fogadta a választópolgárokat. Városunkban már kora reggel az előző választásokat meghazudtoló számban járultak az emberek az urnákhoz. Vasváron a választásra jogosult 3767 fő, a szavazó jegyzékbe felvett szavazók száma 3667 fő volt. Városunkban a jogosultak 57,84%-a járult az urnákhoz. A 7 szavazókörben megjelent szavazók száma

2179 fő volt, érvényesen szavazott 1941 fő. A három kérdésre az alábbiak szerint voksoltak:

1. Kórháziapidíj (fekvőbeteg-gyógyintézet ellátás) kérdésében igennel

szavazott 1930 fő 89,43%, vagyis a díj ellen szavazott, míg nemmel szavazott, vagyis a díjat elfogadta 228 fő, 10,57%

2. Vízidíj (házi orvosi ellátás, járóbeteg-szakellátás) kérdésében igennel szavazott 1920 fő, vagyis a díj eltörlése mellett döntött a választók 88,89%-a, mellette voksolt 240 fő, 11,11%.

3. Képzési hozzájárulás (tandíj) kérdéskörben igennel szavazott 1881 választópolgár 87,33%, míg nemmel voksolt 270 fő, vagyis a díjfizetés mellett döntött az urnához járultak 12,67%-a.

Az éter „zamata”...

A cikk címét Szabó István, „A napfény íze” című különleges filmje ihlette. És hogy az éternek milyenfajta „zamata” lehet? Azon gondolkodtam, van-e a közszolgálati adókon túl is értéktérmetű rádiózás?

Én sok rádió kalandor fülű hallgatója voltam, elkötelezett egyiké sem. Aztán úgy alakult néhány hónapja, hogy az egyik kereskedelmi rádióra állandó figyelmet szántam. Kezdetben csak azért, hogy pontosan átlássam a struktúráját. A műsorokhoz természetesen hangok, emberek, személyiségek kapcsolódtak. Egy-két hétig ismeretlenül, aztán egyre inkább ismerősen. És akkor egyszer csak észrevettem a teljesítményt. Hogy a kereskedelmi rádióknak is van, lehet értékközvetítő szerepe. De minden az ott dolgozókon múlik, bár sokszor lehetetlen dolgot kell véghezvinniük: röpké, percnyi időegységek alatt nem görcsösen, de esetenként „csakazértis” értéket közvetíteni, kultúrát vagy „csupán” hasznos információkat, ami épít, látókört szélesít, kíváncsivá tesz sőt, akár tanít is.

Kicsit meghökkenem a tapasztaltaktól, és rögtön kezdtem leépíteni a magamban megtalált halvány előítéletet a kereskedelmi rádiózás iránt. Próbáltam néha párhuzamosan az egykori adóimat is meghallgatni, rálelni ott is a hirtelen felfedezett értékekre. De inkább csak negatív példaként működtek ezek az én kis médiumom ellenében. Aztán kezdtem lassan azt is érezni, hogy egy virtuális közösséghez tartozom. A kereskedelmi rádióknak közösségalkotó hatása lenne? Még erről sem született túl sok elemzés, pedig a jelenség hitem szerint él. Hallhatóan. Hisz a hallgatók visszajelzései ezt igazolják. Telefonálnak, „íméleznék”, SMS-t írnak, élő a kommunikáció. És földrajzi határok nélkül. Már az, hogy a „szomszéd” megyékből is vannak állandó „közösségi tagok”, is nagy eredmény, de Európából, a Közel-Keletről, Amerikából és ki tudja még honnan is jönnek visszajelzések. A hallgatók spontán zenei szerkesztők lesznek, megosztják örömeiket, bánataikat. Játsszanak is, szinte korhatár nélkül, kicsik, kamaszok, fiatal felnőttek, középkorúak, nyugdíjasok egyaránt. A rádióhallgatás, a műsorok, a műsorvezetők, hírszerkesztők személyisége, a jól zenei-szerkesztett egységek kollektív élményt nyújtanak munkahelyen, utazás közben vagy otthon. Sok esetben mentális segítséget is megszomorodott embereknek. Ja, hogy akkor hol vannak a személyes kapcsolatok, ha egy rádió tölti be ezt a szerepet? Ezt talán Franz Kafkától vagy a kizökkent rend okozójától kellene megkérdezni... Igen. Egy virtuális közösség tagja lettem. A minap Budapestre

vezetett több napos utam. Visszatérve, ahogy a vételkörzetbe értem, a „rádióm” adását meghallva éreztem, hogy ha ugyan fizikailag még nem is teljesen, de egyébként már itthon vagyok, visszaértem a „szigetemre”.

Aztán elkezdtem megfogalmazni magamnak azokat az értékeket, melyektől megszerettem a megye ritmusadóját. Lassan kikristályosodtak az értékek belőle: a beszéd, amire külön figyelem jut tudatosan és hallhatóan többeknél. Érték a derű is, ami árad a hangzásból. Tetszett és szokatlan volt a korábbi fülkalandozásokhoz képest, hogy senki sem harsány. Jó az a természetesség, ami alaphang. A reggeli műsoroknál sokszor el kell mosolyodnom a párbeszédre, és derűvel tölt el, ahogy a műsorvezetők önmagukat adják. Ez csak akkor kellemetlen, mikor mondjuk autóban ül az ember piros lámpánál és úgy ér fülig a szája a szélvédőt fixírozva. Hogy az autóstársak ilyenkor mit gondolnak ezt látva, hát abba jobb bele sem gondolni. Aztán érték nekem a délelőtti, kora délutáni műsorok tematikussága, mértéktartása, mely szórakoztat és informál egyben. Jó, hogy a hírek élőben mennek, ami nem is olyan egyértelmű manapság a médiumok háza táján. A zenei tartalom egyenletes, dinamikus és végig jelen vannak az aktuális slágerek. Tetszik, hogy munkatársakká avanszálnak napilap ügyeleteket, taxisokat. Jó, hogy a rádió megközelíthető, közvetlen és hogy a hallgatók véleménye is számít. Érték az informatívitás. A rengeteg hír mellett, ami elhangzik, jut idő programok ajánlására. Én például mentem moziba egy kis gyermekkülönítménnyel, mert a rádió ajánlotta. Föztem már finomat a hallott és használható receptből, és indultam el úgy reggel, hogy egy balesetről hallva módosítottam az útvonalamat, így időben odaértem a célomhoz. Úgyhogy magas „használati érték” is van számomra a hangzómnak. A közszolgálati óra vasárnaponként külön kedvenc. Pergő, tartalmas. A reklámok. Igen, abban is találtam értéket, bármilyen meglepőnek hangzik, hisz televíziós társaiban is roppantul tudom értékelni az ötletet, a színészi teljesítményt, az eredetiséget, a minőséget... De erről talán majd egy másik írásban...

Sok benyomás ért, mindennapjaim részévé vált a rádiózás, egyszerűen ráéreztem az éter ízére. Van-e ebből valami tanulság? Talán csak annyi és elsősorban magamnak, hogy érdemes tudatos figyelmet szánni egyénileg, közvéleménytől függetlenül is mindig mindenre, ami emberi teljesítményt, értéket hozhat. Megéri.

Pogács Mónika

Wass Albert havasai

– április 12. 18 óra –

Folytatódik a Bagolyvár Pódiumest-sorozat Vasváron, a Közösségi Házban (művelődési ház).

Április 12-én, szombaton este 6-kor a Wass Albert havasai című csodálatos fotóalbum és könyv irodalmi szerkesztője, Lőwey Lilla, a könyv fotóit készítő fotóművész, Váradi Péter Pál és Soós Andrea előadóművész lesz a vendég.

Wass Albert 100 éve született, és 20 éve halt meg. Az est egyben tisztelgés is az emigrációba kényszerült és haláláig Amerikában, önként vállalt száműzetésben élt magyar géniusz előtt, akit Romániában halálra ítélték, és a mai napig sem rehabilitáltak.

Az est első részében Váradi Péter Pál fotóművész vetített képes erdélyi „útirajzában”, Wass Albert hegyeiben gyönyörködhetünk, míg a második részben Lőwey Lilla irodalmi szerkesztő, szövegíró villantja fel Wass Albert életének néhány mozzanatát. A harmadik részben Soós Andrea előadóművész ad verses műsort, Wass Albert költeményeiből válogatva.

A közönség ezt követően beszélgethet a szerzővel, majd a Wass Albert havasai című könyvet a szerző dedikálja.

Az est házigazdája: Bodorkós András szerkesztő-újságíró. Az est támogatója: Bagolyvár Könyvesbolt, Városi Művelődési Ház – Közösségi Ház Vasvár.

Minden érdeklődőt tisztelettel várunk!

Diabetes Klub

Ebben az évben minden hónapban megtartottuk a klubfoglalkozásunkat, amikor mindig vacsorakör és vérnyomásméréssel kezdtünk.

Januárban egy hangulatos esten visszaemlékeztünk az elmúlt évre.

Februárban filmvetítéssel egybekötött előadást hallgattunk meg a csontritkulás kialakulásáról, gyógyításáról és megelőzésének lehetőségeiről. A későbbiekben csontritkulás szűrővizsgálatot is tervezünk. Szalai Gábornét, a Magyar Cukorbeteg Országos Szövetségének elnökhelyettesét is meghívtuk, aki vezetője a Zalai Diabetes Klubnak. Szeretnénk bekapcsolódni a Magyar Cukorbeteg Országos Szövetségének programjaiba, és felvenni a kapcsolatot a zalai klubbal.

Márciusban férfi klubtársaink virággal és meleg szavakkal köszöntöttek bennünket a Nőnap alkalmából, mi pedig egy hangulatos esttel kedveskedtünk. Fözsonics Zsuzsa segítségével a latin amerikai táncok alapjait sajátítottuk el, tudva, hogy cukorbetegségünk karbantartásában fontos szerepe van a mozgásnak.

Ismét egy szomorú hírt kell közölnöm. Alapító tagunk Kálmán Ferenc 71 éves korában csendesen elhunyt. Emlékedet kegyelettel megőrizük, nyugodjál békében.

Következő klubfoglalkozás április 1-jén, 18 órakor lesz a Tretter-kertben. **Harczné Marika**

XII. Arany János vers- és Prózamondó Verseny

Vasvár, Kardos László Általános Iskola

(Folytatás az 1. oldalról)

ban. Ünnepe, mert a mi zajos, rohanó világunkban verset olvasni, mondani, mások felé tolmácsolni ünnepe! A mindennapok sűrű forgatagában, a digitális reform idején háttérbe szorul az olvasás. Pedig lehet, hogy éppen az el nem olvasott versek repítenének el bennünket a nyugalom szigetére, örömet adnának, felidéznenek már elfelejtett élményeket!

Arany János gondolatai üzenetértékűek: a szeretet, az egyszerűség, a következetesség, a szerénység, az igaz barátság, a szociális érzékenység, az újrakezdés. Mindez jó útravaló a ma emberének.

A verseny szervezésével fő célunk: a szép magyar beszéd ápolása, a magyar irodalom népszerűsítése és nem utolsósorban tehetséges fiatalok felkutatása.

A Hegyhát szívébe, hozzánk Vasvárra, a Kultúra Magyar Városába 20 település 24 iskolájából 56 tanuló, határainkon túlról, Beregszászról, Szlovéniából 3 tanuló érkezett. Ez öröm számunkra. Ugyanakkor elszomorít bennünket, hogy az Oktatási és Kulturális Minisztérium versenyek szervezésére kiírt pályázatán a mi programunk nem nyert támogatást. Sajnáljuk, mert a megpályázott összegből a versenyzők útiköltség hozzájárulására lehetőség kínálkozott. Ezzel még több távollakó gyermek számára tettük volna elérhetővé versenyünket, ismerve az iskolák anyagi gondjait, az intézmények szerény költségvetése korlátokat szab – főként az ország másik részéről – az ilyen rendezvényekre szóló nevezéseknek.

Megerősítést azért kaptunk, hiszen pályázatunk szakértői véleménye kiemelte, iskolánk célja nemes, a vers- és prózamondás fontos. Ezt tudják Önök is, kísérő és felkészítő kollégák, akik a nehézségek árán is vállalták a részvételt, a tanulók segítségét.

Irodalmunk veszített presztízséből, a különböző attitűd vizsgálatok is mutatják a változásokat.

Míg korábban az irodalom a gyerekek között a legkedveltebb tárgyak közé tartozott, most már a tárgyak középmezőnyében foglal helyet, a nyelvtanról már szót se ejtünk, e tárgy a fizikával és a kémiával a sor végén kullog.

Vissza kell szerezni az irodalom élménykövetítő szerepét, életközelségét az osztálytermekben. Ez a „visszaszerzés” nem megy nélkületek kedves irodalmat kedvelő, versszerető diákok!”

Köszöntőjét Kosztolányi Dezső szavaival zárva kívánt eredményes versenyzést a gyerekeknek: „Az a tény, hogy anyanyelvem magyar, és magyarul beszélek, gondolkozom, írok, életem legnagyobb eseménye, melyhez nincs fogható. Nem külsőséges valami, mint a kabátom, még olyan sem, mint a testem. Fon-

tosabb annál is, hogy magas vagyok-e vagy alacsony, erős vagy gyöngy. Mélyen bennem van, vérem csöppjeiben, idegeim dúcában, metafizikai rejtélyként. Ebben az egyedülvaló életben csak így nyilatkozhatom meg igazán.”

V.Németh Zsolt polgármester sziporkázó köszöntője egyben oldotta a versenyzők lámpalázát is. Majd szellemesen így köszönt el az egybegyűltektől: Kérem a tisztelt zsűrit, tárcsáit ne lengesse, hisz én csak versenyen kívül indultam.

Horváthné Tóth Mária igazgató külön köszöntötte a zsűrit, élén annak elnökét, Szarvas József Jászai Mari-díjas színművészt, a Nemzeti Színház tagját. (A zsűri tagjai voltak: Balogh József költő-tanár, Gelencsér Ildikó művelődésszervező, Gergényé Szakály Georgina művelődésszervező, Gyöngyösi Zsuzsanna könyvtárigazgató, Molnár Tiborné szaktanácsadó, Nagyné Erőss Rozália tanár, Pintérné Bujtás Tímea tanár, Süveges Gézné tanár, Szökrönné Sári Ibolya tanár, Tegyi Tibor tanár, Vidnyánszky Éva a beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház Gyermekstúdiójának vezetője.)

Ezt követően az 56 induló négy csoportban versengett, majd az egyes csoportok győztesei adhattak elő a válsztott műveket; verset és prózát. (A zsűri csak számokat és műveket olvasott be.) A művek interpretálása már a versenyzőkre várt. Ismerős és ismeretlen arcoknak tapsolhattak gyermekek és felnőttek. Tehetségnek senki nem volt híján.

A versenyzők az alábbi művekkel kápráztatták el hallgatóságukat és a szakmai zsűrit; Simon István: Mirza, Lázár Ervin: A nyúl, mint tolmács, Benedek Elek: Rókané siratóasszony, Karinthy Frigyes: Gaspárec, Nemes

Nagy Ágnes: Jeromos, a remeterák, Kányádi Sándor: A medve és a nyuszi, Ady Endre: Válasz, Arany János: Szondi két apródja és Wass Albert: Emlékezés egy régi márciusra, Arany János: Vörös Rébék, Az özvegy ember árvái és Karinthy Frigyes: Előszó.

Ezt követően a zsűri 1 órás tanácskozással vonult vissza, majd az ebédet követően Joós Tamás előadóművész saját megzenésített József Attila verseket adott elő gitárkísérettel. A nőnapon pedig Balogh József költő-tanár Buda Ferenc Ne rejtőzz el! című versét szavalta.

Végre elérkezett a várva várt pillanat. Szarvas József, a zsűri elnöke ismertette a végeredményt, és átadta a két korcsoport első három helyezettjeinek a díjat és az oklevelet.

KICSIK (10–12 ÉVESEK)

1. helyezett lett az 54. sz. versenyző, Varga Döniz (Nagykanizsa), 2. helyezett lett a 26. sz. versenyző, Roósz Péter (Nagykanizsa), 3. helyezett lett a 35. sz. versenyző, Szóládi Georgina (Dunaujváros).

NAGYOK (13–15 ÉVESEK)

1. helyezett lett a 9. sz. versenyző, Vidnyánszky Attila (Nagymuzsaly), 2. helyezést ért el a 4. sz. versenyző, Loncsák Noémi (Debrecen), 3. helyezett lett az 1. sz. versenyző, Tasnády Zsuzsa (Páparól).

A díjat a zsűri elnöke, Szarvas József színművész adta át.

KÜLÖNDÍJAK

Vasvár Város Önkormányzata Képviselőtestülete díját a 13–15 éves korosztályból a legeredményesebb vasvári versenyzőnek, Varga Adélnak ítélte, amelyet V.Németh Zsolt polgármester, országgyűlési képviselő adott át. A Vasvári Gyermekéért Alapítvány különdíját a 10–12 éves korosztályból a legeredményesebb vasvári versenyző, Zentai Zsófia kapta, a díjat Laczó Zoltánné tanár adta át. A határon túlról érkezett versenyzők közül a két legeredményesebb versenyzőnek, a Lendváról érkezett

Küplen Doloresnek és a Nagymuzsalyról érkezett Vidnyánszky Attilának a díjat Bodorkócs András adta át (személyes felajánlás).

A zsűri különdíját a Nemzeti Tankönyv Kiadó területi referensétől, Horváth Gyöngyitől Hajdú Rozina vehette át, míg a Vasvári Romológiai Műhely díjat Horváth Julianna vehette át a műhely vezetőjétől, Gergye Veronikától. A Szülői Közösség által felajánlott közönségdíjat Vidnyánszky Attila kapta, a díjat Tomanczyné Jesztl Katalin adta át.

A verseny záró „akkordjaként” először Balogh József költő-tanár saját verssel kedveskedett (Itthon és otthon), mellyel a határon túlról érkezetteket is köszöntötte, majd Szarvas József Jászai-díjas színművész Arany János művét, A walesi bárdokat sajátos interpretálásban, modern fölfogásban, avantgarde művészi „köntösbe öltöztetve” adta elő. Kirobbanó sikert aratott. Szülők, pedagógusok, kísérők, gyermekek vastapsa jelezte, hogy a vers hegyháti ünnepén, a XII. Arany János Vers- és Prózamondó Versenyen az előadók és a kísérők vérbeli versfogyasztók. Ami ebben a fogyasztói társadalomban oly ritka, mint a fehérholló. Kár, kár, nagy kár! – mondhatni Aranya után szabadon.

No de panaszra, károgaásra egyáltalán nem lehetett okunk, hisz mielőtt Horváthné Tóth Mária igazgató elmondta volna záróbeszédét, még a vasvári Kenderke Néptáncgyűttes is fergeteges műsort adott, Sejberné Szabó Mariann vezetésével.

„Kedves Vendégeink, Kedves Gyerekek!

Bizonyára egyetértenek velem abban, hogy a mai napon szép gondolatokkal, hasznos tapasztalatokkal, kedves barátságokkal lettünk gazdagabbak. Az értékelés után már az utazás, a búcsú pillanatai következnek. Jó pihenést kívánok, gondoljatok szép emlékekkel rendezvényünkre, vigyétek Vasvár, és benne iskolánk képeit haza, meséljétek ismerőseiteknek, diáktáraitoknak rendezvényünkről, és jövőre gyertek el újra hozzánk! Várunk Benneteket, várjuk felkészítő tanáraitokat, szüleiteket, várjuk a zsűri tagjait, várjuk azokat, akik szeretik a szép szót, várunk minden irodalombarátot!

Gondolatban mi már a jövő évi versenyt tervezgetjük! Viszontlátásra 2009 márciusában!” – búcsúzott az igazgatónő.

– sok –

(Képgaléria: Arany János verseny címmel)

Ismerős Arcok koncert

Könnyű, lenge este volt, mikor március 14-én sétáltam felfelé a dombon a művelődési házhoz. Tele a környék fiatalokkal, lobogókkal, autókkal. Meglepődtem. Pár jó kedélyű motoros – az öltözékükből ítélve merem leírni – sörözget a bejárat előtt. Beljebb kerülve, az ünnepre készült kiállítás fogad, ami a Pilvax

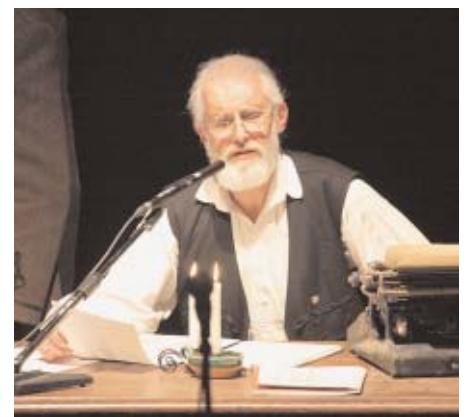
hangulatát hivatott megidézni. Az emberek már a koncertteremben, besettenkedek a félhomályban én is. Itt-ott zászlók lógnak, a közönség csendesen figyel, a zenekar a pódiumon, középen az archaikus magyar dolgozószobára hajazó milió, asztalon gyertyák, ami mellett az író alkot, kabátja a fogason, kokárda tűzve rá. Írógépét üti, majd verselni kezd. Még nem értem, hol marad a rock zenekar?

Az író szaval, versét kemény zúzás követi. Érezni, a szöveg és a hangulat ugyanaz, az érzések is, melyek a zenészek és a megidézett költő, Wass Albert lelkét kitöltötték... A haza, a szeretet, az összetartozás-érzés, a tudat, az egy nép tudata, Erdély, a szétszakadt magyarság, a régi világ hangulata csordogál itt, hol klasszikus versformákba öntve, hol modern rockzenébe foglalva, profin és igényesen megfogalmazva.

A jó kétórás műsor sikerét – mely nem kétséges, tényleges siker – a vasvári közönség aktív hozzáállása bizonyítja. Számos pillanatban kerülnek elő telefonok, felvételek készülnek, az otthon maradtoknak, a távol lévő rockereknek, a Wass Albert rajongóknak, hogy könnyebb legyen emlékezni, könnyebb legyen elmesélni az élményt, amit az este folyamán megzenésített versek, elszavalt gondolatok, elveszett tájak és eltűnt idők horizontjára rajzolt képek ébresztenek a hallgatóságban. Ismerős arcok ők mind, egymásnak, nekünk – magunk közt a nézőtérén, és magunkon kívül a világnak. Ugyanarról beszél és énekel itt minden jelenlévő, ugyanarról zihál a dob, rakjuk össze, ami

bennünk van, és kapjuk össze azt, ami még megmaradt nekünk, építsük együtt normálisan a hazát, szeretettel, egymást segítve... Úgy, ahogy ezen az estén a zenekar és a jó kétszáz fős közönség, a költőt „megszemélyesítő” Simó József is tette, bátorítva egymást, közösséget teremtve, előadóból és közönségből.

A koncertet zárva megkérdeztem a zenészeket magáról a műsorról, a sikerről. Hogy is van ez? A választ, mit kaptam, jól elraktároztam a lelkemben így március 15-e táján. Ez a műsor két éve fut, országhatáron belül és kívül is került már pódiumra. A zenészek budapestiek bár, de mindentűt egy dolgot képvi-

selnek, minket magyarokat, azt a kultúrát, melyet a nagyanyáink és dédanyáink még megélhettek. A tudatot, mely sokunkból már hiányzik vagy túl mélyre temette a jelen. Összetartozunk: legyünk fáradtak, fiatalok, szőkék vagy vörösek, motorosok vagy csak szende gimnazisták, de egyek vagyunk. A

szeretet építő erejével bármit kihozhatunk egymásból és szebb időket megélt nemzetünkben.

Élmény volt, mindnyájunknak az este. Könnyebb volt így emlékezni, ünnepet ülni, és másnap kitűzni a kokárdát, szeretettel feltűzni a tűre, félsz nélkül.

– Borsi –

Fotó: Horváth Attila

Fotóköltészet

Ezzel, a színesztéziának is beillő elnevezéssel, mely Huszár Judit fotói láttán jutott eszembe, bizonyára azonosulni tud majd minden Castrum Galériára látogató, aki április 12-től megnézi a kiállítást. Látványköltészet? Meggyőződésem, hogy igen. Mert a fotókon több látható, mint a világ pillanatnyi objektív képe. A színek, a fények játéka, a témák, a kompozíciók asszociációkat, mégpedig leginkább érzelmeket indítanak el. Hullámzó fűtenger, mögötte egy kis ház... A vé-

dett, biztonságot üzeni, vagy meleg nyarak szénaillatú alkonyi délutánjait... Az ugyanezzel a fotóval végzett látványkísérletek még mélyebbre visznek... A másik fotón egy ágon két levél... A „semmi ágán ül szívem” József Attila-i idézetet indíthatják a zsigerekben... Vízben tükröződő ház... Az őszi erdő hártavékony, színes levelein átszűrődő fények... Szépség, harmónia, a szemnek ajándék...

Apropó szem...

Édesanyámnak évekig tartott, hogy elhatározza magát egy szürkehályog műtét mellett. Végül a vakság közeli állapot volt a döntő érv. A műtét utáni napon, mikor lekerült a szemérről a kötés, egy hétig nem tu-

dott betelni a világ látványával, de leginkább a színekkel... Újra, szinte gyermekként fedezte fel a színek élményét. Akkor amellet, hogy örültem a gyógyulásának, kicsit vágytam rá, hogy én is ilyen rácsodálkozásszerűen láthassam meg a „kolor” világot, és ne vegyem magától értetődőnek és megszokottak az élet és a látás ajándékát...

Januári, szürke nap volt...

...mikor Huszár Judit fotóival találkoztam először. Azt hiszem, ugyanazt a „látásélményt” kaphattam meg akkor, amit anyukám. Lélegzetelállító volt szembesülni a karakteres színekkel, a fények játékaival... Talán egy kicsit újra megtanultam látni is és nem csak nézni. A fiatal alkotó a természetfotókban a színek, a téma, a kompozíció, a hangulat egységét, a pillanat „zárványát” teremt meg a fényképezőgép segítségével. Egyszerűen csak hagyni kell hatni ezt a látványt. A fotóanyag egy másik részét a látványkísérletek műfajába

sorolnám. Például a citrus gyümölcsökkel végzett, színes, „fényes”, kompozíciós játékok az igényes reklámfotók világát is eszünkbe juttathatja. Egyébként az anyagot Szombathelyen jártamban láttam meg. Egy programajánlóban hallottam róla. Délelőtt indultam a kiállításmustrára, és nem volt senki akkor az iskolai portán, aki világítást kapcsolt volna. Ám meghökentető és lélegzetelállító látványélmény ért. A képek közelébe érve, elkezdtek azok önmaguk is „fényleni”. A fotókba zárt fények, a kolor-paletta különleges színei fogadtak. Nagyon szép anyagot találtam.

A fotók „örökbefogadókra” találtak

Azóta sikerült a kiállítás anyagát megyei galériának is ajánlani, többek között a vasvárinak, akik elsőként ajánlkoztak fogadóhelyként. És még egy adalék a történehez: januárban 20 fotó alkotta a kiállításai anyagot. Ám azóta tíz ember tartotta fontosnak, hogy egyfajta „örökbefogadással” 10 további fénykép nagyítását támogassa, így Vasvárra már ez a bővített, harmincas kollekció kerül majd.

A kiállítás április 12-én, szombaton 16.00 órakor nyílik, és egészen május 10-ig látogatható a Castrum Galérián.

Pogács Mónika

Útmenti kereszttek és szobrok

A keresztény ember szent térben és időben élt. A napi ritmusát az imák és a harangzúgások, az egész évet pedig az egyházi ünnepek osztották szakrális ciklusokká. Lakóhelyének pedig térbeli szakrális hierarchiája volt, amit a templom, a Szentháromság, a kápolnák, a kálvária és a szentek szobrai határoztak meg.

Ha kiment reggelente a határba dolgozni, vagy ha végiment faluján, egy megszentelt területen haladt végig.

Jeles ünnepeken, keresztjáró napokon, körmenetek alkalmával pedig külön is felkeresték ezeket a szent jeleket, és meghatározott szertartás keretében megerősítették a velük való kapcsolatot.

Magyarországon gonoszuló céllal már a középkori évszázadokban is állítottak kőkereszteteket, elsősorban útkeresztelések mellett. A jobbágyfelszabadítás után már a magyar parasztság anyagi ereje is gyarapodott ahhoz, hogy megengedhesse magának ezt a jellegzetes népi vallásos megnyilatkozást. Az egyéni buzgóságból állított kereszttek felszentelése nagy ünneppé vált, a helyszínen bemutatott misével történt.

Legtöbbször fogadalomból, hálából emeltették házuk előtt, birtokuk végében, és útkeresztelések mellett. Az ilyen kereszteteket legtöbbször arról a személynél vagy családról nevezte el a nép, aki állíttatta.

Néha az egyéni áldozatkészség kevesnek bizonyult, ezért több ember, esetleg az egész faluközösség adakozására volt szükség. Egy részük régi sorscsapások emlékét idézi, és ez gyakran elnevezésükben is tükröződött.

A falubeli és határbeli kereszttek gondozása, tisztítása, virágozása az alapító család, vagy ennek kihalása, elköltözése után a környéken lakók – leginkább aszszonyok, lányok – feladata volt.

Az útszéli feszület tisztelete és megbecsülése általános a magyar katolikus körökben. Az előtte elhaladó férfiak megemelték kalapjukat, a nők pedig keresztet vetettek.

A búcsújárások útvonalába eső kereszteteket a búcsúsok énekkel és imákkal köszöntötték, így hagyományos megálló, állomásai voltak a zarándokútnak. A kereszthez hasonló tiszteletben részesültek a különböző szentek faluszéli és határbeli szobrai is.

Tausz István

AVOP-LEADER Hegyháti keresztek

faluban volt, aki végigkalauzolt a néha ember- és autóp próbáló terepen. Ezúton is köszönöm Nekik! Összesen 300 kép készült, mert több szobornál a legszebb részleteket külön is megörökíttem.

– *Ebből mennyi a vassvári?*

– Kis- és Nagymáxfával együtt huszonöt. Érdekes, hogy arányaiban a legtöbb népi, vallási emlék Oszkóban, Csipkerekén, Egervölgyön és Olaszfán van. Ezek általában a helyiek által állított magánalapítványi kőkeresztek, bár Gersekarát környékén akadnak később átépített vasból készült feszületek is.

– *Hordoznak sajátos stílusjegyeket a hegyháti kőkeresztek?*

– Nem igazán, mert ezek zöme mindössze néhány műhelyből került ki, melyek más vidékeken ugyanúgy dolgoztak. Kezdetben a keszthelyiek, majd a szombathelyi Hudetz és celli Kondor műhelyek kőfaragó iparosainak munkái, de sümegi mesterek is teljesítettek megrendeléseket. Koruk főként az 1800-as évek elejétől a második világháború kezdetéig datálható. A korstílus emberöltőnként, tehát úgy harminc-negyven évente változott, de mindig voltak a múltba visszanyúló illetve korunknál előbbre mutató alkotások is.

– *Mi a legfontosabb célkitűzése ennek a programnak?*

– Egyfajta leltárkészítés ez a fotókon való megörökítés. Még így – közülük nem kevés – elhanyagolt állapotukban is sokféle szépséget, szakmai értékeket hordoznak. Sajnos 90%-uk felújításra szorulna. A reprodukciók a har-

A LEADER program támogatásairól szóló sorozatunkban szó esett már a csónakázótóhoz vezető híd felújításáról, a helyi tűzoltóság 125 éves jubileumára megvalósuló építményekről és kiadványról, melyek több milliós új értékkel gyarapítják városunkat.

November végén írtunk a kismáxfai hősi emlékműnek, a főtéri Országzászlónak, a temetői első világháborús emlékkőnek, valamint a Szentháromság szobornak – a teljes felújításáról. E nagyszabású, kulturális örökségvédelmi munka önkormányzati pályázat segítségével valósulhatott meg. Irányítója és egyik restaurátora Sejber Mihály tanár.

Nevéhez kötődik – már a korábbi időkben is – számos környékbeli kőszobor szakszerű felújítása. Vele beszélgettünk egy másik hasonló programról – mely szintén a keze nyomát viseli – ám gazdája az általa vezetett Vas-Vár Örökség Népfőiskola.

– *Mi ennek a címe, és mi valószínűleg belőle?*

– „Hegyháti keresztek” – címmel adta be egyesületünk a pályázatot, s nyert el 541 ezer forintnyi támogatást. Az egész munka 636 ezerbe kerül. A közel százezeres különbözetet egyesületi önrészből fedezzük. Tartalmát tekintve a Vasi Hegyhát Kistérségi Társulás 23 településén található kőszobrok, feszületek, Mária-emlékművek dokumentálását és e dokumentációnak kiállításon való bemutatásra alkalmas módon való előkészítését jelenti.

– *Ez hatalmas munka lehetett!*

– Valóban, 250 szobor fotózásáról, majd a 30x40 cm-es méretben történő reprodukciók elkészítéséről, kartonra kasírozásáról van szó. Az értékebbeket be is kereteztettük. A fotózás zömét saját magam végeztem el, de azért akadt néhány segítőt is. Illetve minden

dik évezred elejének pillanatképei. Ez az állapotfelmérésen túl, a megbúvó művészi értékek feltárását, megmentését és bemutatását célozza. A képek felirata tartalmazza a mű helyét és vélhető korát is.

– *Mikor és hol láthatja a közönség ezt az anyagot?*

– A kiállítás még szervezés alatt van. Komoly gondot jelent az egyben való bemutatath-

tóság, hiszen nem könnyű olyan helyet találni, ahol 300 kép méltó körülmények közt elfér. Mindazonáltal olyan közös értékünk ez, melyet a mai (amúgy prezentáció-központú) vi-

lágban a magunk számára is tudatosítanunk kell. Ezekre az emlékekre nem történelmi távlatból kell tekintenünk, hisz térségünk ma is az ország legvallásosabb vidéke. **-aus-**

Ady Endre Krisztus-kereszt az erdőn

Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az Idő, úgy röptünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röptünk.

Húsz éve elmúlt s gondolatban
Ott röptül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röptül a szánom az éjben.

ÁLTALÁNOS ISKOLA HÍREI

A február után a március is programokban bővelkedik az általános iskolában.

KORCSOLYÁZÁS

Iskolánk tanulói az – úszásoktatás mellett – szülői segítséggel rendszeresen járnak az

egyik téli sport gyakorlására alkalmas jégkorcsolyapályákra, hol Szombathelyre, hol Zalaegerszegre. A gyerekek nagy élvezettel húznak korcsolyacipőt, sőt a bátrabb szülők is hódolnak e szenvedélynek.

VERSENYEREDMÉNYEINK

• A Matematikában Tehetséges Gyermekért Alapítvány (Mategye) szervezésében az idei tanévben is megrendezésre került az országos Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei fordulójára. A verseny célja a tanulók logikus gondolkodásának és feladatmegoldó képességének felmérése. Február 29-én a szombathelyi Városházán, az ünnepélyes eredményhirdetésen jutalmazták a Vas megyei forduló legjobbait. 67 általános iskolából 1695 diák vett részt a versenyen. A 135 legjobb kisiskolásnak pénteken a városházán osztottak jutalmat. Iskolánkat két tanuló képviselte e rendezvényen: Pasics Richárd 4. c oszt. (tanítója: Botfa Istvánné) és Németh Szabolcs 5. b (tanára: Horváthné Tóth Mária).

• A Szombathelyen megrendezett Megyei Rajzversenyen az 5-6. osztályos kategóriában iskolánk hozta el a pálmát, hiszen Zágorhidi Czigány Ábel megszerezte az 1. helyezést. Felkészítő tanára: Sejber Mihály.

RENDAHAGYÓ ÓRA A TŰZOLTÓSÁGON

Hol is tudhatná meg jobban egy kicsi, mivel lehet tüzet oltani, mi van egy igazi tűzoltó autóban, mint a tűzoltóságon. A Kardos László Általános Iskola harmadikosai Németh Éva tanítónő vezetésével természetismeret órán néztek körül a vasvári Városi Tűzoltóságon. Milyen hosszú a tűzoltóslag, a kötél, milyen nehéz egy tűzoltósisak, mennyi idő alatt indul el az autó a riasztástól a helyszínre, hány tűzoltó mozgósítható városunkban? Többek között ezekre a kérdésekre is válaszolt a tűzoltóparancsnok Németh László és kollégái. Nagyon szívesen vezették körbe a gyerekeket, mutattak felvételeket tűzesetekről, beszéltek munkájukról. Ha csak egy lesz tűzoltó azok közül, akik megismerték a helyi tűzoltók munkáját, már megérte a látogatás.

HÚSVÉTVÁRÓ ÉS NYÍLT NAP

Már hagyománya van az ünnepek előtti kézügyő-kézműves napoknak iskolánkban. A karácsonyhoz hasonlóan az óvónőkkel közösen szerveztük a húsvétvárónkat. Formáltunk, fontunk, sütöttünk – az alkalomhoz illően – kalácsot, készítettünk képeslapokat, emlékkártyákat. Természetesen nem maradhatott el a különböző technikájú tojásfestés sem. (Köszönet Kovács Endrének az alapanyagért!) Az óvónők ajándékba hozták a karácsonyváróról ismert, akkor is készített, s népszerűvé vált zabpelyhes süteményt. E napon iskolánk tárt kapukkal várta az óvodásokat is. (Ennek előzménye volt, hogy az 1–2. osztályban tanítók – Kovácsné Német Edit, Merklin Ferencné, Süle Erika,

Papp Zsuzsanna, Török Ildikó és Sejberné Szabó Mariann igazgatóhelyettes meglátogatták az 1. osztályba jövőket az óvodában, és meg is hívták a kicsiket e napra.) Már reggel 8 órakor megnézték az apróságok szüleikkel az intézményünkről készült filmet, majd igazgatónőnk Horváthné Tóth Mária köszöntője után bepilanthattak az alsós tanórákba. Majd a nemrégiben megújult termünkben – ami az intelligens digitális táblával és a Szülők Közösségének felajánlásából megvásárolt korszerű, könnyen mozgatható bútorzattal felszerelt – láthattak bemutatót. (E helyen is köszönjük a szülők közösségének az adományt.) A délelőtt levezetéseként találkozhattak az óvodások „nagyobb” társaikkal, a Kovácsné Németh Edit és Süle Erika tanítónők vezette színjátésszókkal és Török Ildikó tanítónő „sportolóival”. Akinek ez nem volt elég, délután három órától jöhetett a húsvétvárónkra, majd öt órától ismét találkozhattak a tanítókkal, az iskolavezetéssel és körbejárhatta iskolánkat, sportsarnokunkat.

RAJZPÁLYÁZAT

Kihirdettük annak a rajzpályázatnak az eredményét, mely a város és a Vas-Vár Örökség Népfőiskola – azóta már kiderült: a megyében az egyetlen nyertes – játszótér pályázatához kapcsolódott. A gyerekek képzőművészeti munkáikkal „elmondhatták”, hogyan képzelik el játszótereiket. A díjakat Horváthné Tóth Mária igazgatónő és Sejber Mihály a népfőiskola elnöke a következő tanulóknak adta át: Lisztes Fruzsina 4.oszt., Németh Szabolcs 5. oszt., Horváth Beatrix 6. oszt., Lisztes Klaudia, Tóth Flóra, Szecsődi Krisztin, Böröcz Beatrix, Kercsmár Dániel, Kónya Norbert, Pölöskei Dániel 7. osztályos tanulók.

Az oldalt összeállította:

Sejberné Szabó Mariann
igazgatóhelyettes

Locsolóversek

Medvés

Zöldeerdőben jártam,
Barna medvét láttam,
Láttam hogy lázas,
Ide egy százast!

Kis obszcn

Van nekem egy kis locsolóm,
Nincsen dugó benne,
Ha én azt most elővenném
Nagy nevetés lenne...

Közhírré tétetik – Gyermekkönyvtári mesemondó-verseny lesz a könyvtárban

Kedves Szülők, Tanítók, Gyerekek!

Örömmel értesítünk minden meseszeretőt, hogy 2008 tavaszán is megrendezzük mesemondó-versenyünket.

A mesemondó-versenyen alsó tagozatos gyermekek jelentkezését várjuk, akik szívesen elmondanák közönség előtt kedves meséjüket. Lehet mondani népmesét, műmesét, verses mesét, de jobban örülnének a csengő-bongó népmeséknek! A produkció időtartama nem haladhatja meg a 4 percet! A választott mese szövegét egy példányban kérjük elküldeni a jelentkezési laphoz!

A mesemondó délután várható időpontja: április 24–25. (csütörtök, péntek). A jelentkezők létszámától függően döntünk arról, hogy egy ill. két alkalommal bonyolítjuk-e le a rendezvényt. A végleges időpontról a jelentkezési határidő után küldünk értesítést.

Jelentkezési határidő: április 11. (péntek). (A gyermekkönyvtárba kell eljuttatni a jelentkezési lapokat!) E határidő után már nem tudunk jelentkezéseket elfogadni!

Jelentkezési lapokat az alsós osztályfőnököknél és a gyermekkönyvtárban lehet kérni! Sok sikert kívánunk a felkészüléshez, találkozunk a versenyen!

A könyvtár dolgozói

Alpokalja Szombathelyi Nagycsaládos Egyesület Hegyháti Tagcsoportjának megalakulásáról

Szeretettel hívjuk és várjuk a vasvári és a hegyháti falvakban élő nagycsaládosokat és leendő nagycsaládosokat április 6-án, vasárnap 15 órakor a vasvári Művelődési Házban tartandó családi délutánra. Ekkor alkalom nyílik az országos szervezet szombathelyi egyesületének egyik tagjával megismerkedni, és az egyesület tevékenységéről tájékozódni. Amennyiben elegendő az érdeklődő családok száma, úgy megalakulhat egy helyi tagcsoport, mely a szombathelyi egyesülethez kapcsolódna, de önállóan is működne. A program ideje alatt a gyermekek számára mesét, játékot, kézműves foglalkozást nyújtunk.

A Nagycsaládosok Országos Egyesülete (NOE) 1987-ben alakult meg mintegy 150 család részvételével, azzal a céllal, hogy a társadalomban a nagycsaládokat érő előítéleteket megpróbálja megtörni, és fellépjen azon intézkedések ellen, amelyek hátrányos helyzetbe hozzák a gyermeket nevelő családokat. Ma már 15 000 tagcsaládja és több, mint 300 helyi szervezete van.

Az Alapszabályban rögzített célok kezdetől fogva változatlanok, sőt, egyre nagyobb jelentőséget nyernek:

– a nagycsaládok egymást ismerő és segítők közösségekké szervezése.

Az Alpokalja Szombathelyi Nagycsaládos Egyesület 1988-ban alakult 31 családdal az országos szervezet részeként. Jelenleg 170 családot számlál az egyesület, melynek vannak a megyében tagcsoportjai is.

Célja: egymás segítése, a nagycsalád, mint érték felmutatása.

Az egymásra való odafigyelés, az érdeképviselet, a közös beszélgetések, kirándulások, kulturális és sportrendezvények, valamint akciók szervezése jelenti az egyesületi életet.

Jelmondatuk: Így élni jó!

Az egyesület tagjai azok lehetnek, akik – háztartásukban legalább három gyermeket nevelnek vagy neveltek fel,

– az élet és az anyaság tiszteletére nevelés, a házassággért és a jövő generációért érzett felelősség erősítése,

– a nagycsaládok sajátos érdekeinek képviselete és szolgálata,

– az egyesület céljaival és feladataival egyetértenek, és lehetőségeik szerint részt vesznek azok megvalósításában.

A sokszínű tagságot összetartó közös érték a család.

Az egyesület pártoktól, felekezetektől, ideológiáktól mentesen tevékenykedik, de együttműködik magánszemélyekkel, szerveződésekkel, illetve hatalmi tényezőkkel, ha az egyesület értékrendje szerinti célok megvalósításáról van szó.

Pártoló tag lehet, aki egyetért az Egyesület célkitűzéseivel és támogatja a szervezetet.

Akinek a fenti sorok, vagy bárhonnét kapott információk alapján megfordult a fejében, hogy megismerkedik a szervezettel, azt szívesen látjuk a programon!

A belépés feltételei: a belépési szándék írásban való megerősítése, ehhez a belépési nyilatkozat kitöltése, illetve a tagdíj (3.600 Ft/család évente) befizetése.

A szombathelyi egyesületi tagság egyben az országos egyesülethez való csatlakozást is jelenti.

Aki előzetesen szeretne érdeklődni, vagy a későbbiekben szeretne csatlakozni, az alábbi telefonszámon érdeklődhet: 20/573-9541.

Hegyháti Jóléti Szolgálat Alapítvány A Gyermekjóléti Szolgálat működéséről

A Gyermekjóléti Szolgálat feladata:

- a gyermekek érdekeinek képviselete,
- a gyermekek testi, lelki és szellemi fejlődésének egészségét és a családban való nevelkedés segítése a szociális munka eszközeivel,
- a veszélyeztetettség megelőzése és megszüntetése, illetve a családjából kiemelt gyermekek családba való visszahelyezésének segítése,
- a szülői felelősség és ehhez a megfelelő képességek megerősítése.

Keressen fel, ha:

- gyermekével kapcsolatosan kisebb vagy nagyobb korában nevelési problémái vannak,
- gyermeke viselkedése szorongóvá vagy hirtelen agresszív válik,
- szülői szerepében bizonytalan,
- úgy érzi, hogy kétségei vannak a gyermek nevelésével, vagy a család működésével kapcsolatban, és szeretne szakemberhez eljutni ennek megbeszélésére,
- családjá válsághelyzetbe került,
- gyermeket vár és szociális problémái vannak,

- nem tudja milyen támogatásra jogosult
- gyermekével kapcsolatosan ügyintézésben szeretne segítséget kérni,
- gyermeke számára szabadidős tevékenységet szeretne találni.

Problémáit a családi rendszerben gondolkodva segítünk megoldani.

Forduljon a szolgálathoz bármilyen családdal kapcsolatos gond esetén, az információkat bizalmasan kezeljük.

Nem csak szülők, hanem gyermekek is megkereshetnek a fogadóidőben!

Hétfőn és csütörtökön: 8–12, kedden: 13–16 óráig a Gyermekjóléti Szolgálat fogadóhelyiségében (Árpád tér 8.), illetve keddenként 8–10 óráig az általános iskola 2. emeleti szertárában. Telefonon a 94/573-222-es számon is elérhetnek.

Mivel a kamaszkorú gyermekek körében problémát jelent a szórakozóhelyeken való kései időtöltés, ezért a Vasvári Rendőrkapitányság és a Gyermekjóléti Szolgálat ifjúsági őrzőratot indít március hónaptól kezdődően.

Gyermekjóléti Szolgálat

Hiperaktivitás

Az Állampolgári Bizottság és az emberi Jogokért Alapítvány kutatómunkája során feltárta, hogy a hiperaktív, figyelemzavarosnak nevezett gyermekeknek adott pszichiátriai szerek számos mellékhatást és függőséget okozhatnak a gyerekeknél. Ha gyermeke „tanulási probléma” vagy „viselkedési zavar” miatt pszichiátriai szert szed, és úgy érzi, hogy a gyermeke állapota semmit sem változott, vagy rosszabbodott emiatt, keresse fel szervezetünket.

Az alapítvány megjelentetett egy INGYENES tájékoztató kiadványt a hiperaktivitással kapcsolatban, melyet szívesen bocsát az érintettek és a hiperaktív gyermekekkel foglalkozó személyek rendelkezésére.

Cím: Állampolgári Bizottság az Emberi jogokért Alapítvány, 1461 Budapest, Pf. 182. Tel.: (1) 342-63-55. E-mail: info@cchr.hu. Web: www.emberijogok.hu

Vasvári Újság
az interneten:
www.vasvar.hu

Elcsendesülve...

Vannak idők, s vannak helyek, melyek elcsendesedésre készítetnek.

Bármely sürgető teendőt ró is ránk a taposómalom kényszere, azért a nagyhét végén – csütörtöktől vasárnapig – köznapi rohanásunk közepette is félre kell tennünk mindent. Meg kell tudnunk állni egy pillanatra, hogy a külső csend elhozza végre bensőnk elcsendesülését is. Hogy lemondásunk, befelé fordulásunk alkalmat teremtsen az elmélyülésre. Hogy az „örömhír” őszinte befogadjává tudjunk lenni.

Hogy amikor kell, a hallásunk is rendjén való legyen! „Akinek van füle, hallja!” – olvashatjuk Máté evangéliumában, csakhogy ha körülöttünk nagy a zaj, önmagában ez kevés. Meghallani a szót nem elég, tisztán érthető legyen a szó!

El kell hártani a belső akadályokat is, mert túl nagy a zaj bennünk is. Állandó háttérzajban az ember képtelen odafigyelni az értékes hangra. „Nem tudja megkülönböztetni a zajt a beszédhangoktól. Ha túl nagy bennünk a zaj, nem tud elcsendesülni a lelkünk, s az élet dolgai, a világ zaja, a reklámok harsány hangja túlkiabálják a csendes isteni szót... Ma, amikor a médiumokból árad a szó, hangszórókból innen is, onnan is ömlik felénk a hang, könnyen bezárkózunk, könnyen elzárkózunk. Szeretnénk csöndet. Szeretnénk semmit és senkit nem hallani, csak a csönd szavát. Jó lenne megtanulni: még a szótúltermelésben is fontos, hogy meghalljuk az egy szükségeset. Mert sokszor úgy érzi az ember: nekem ne beszéljen senki!” – olvashatjuk a figyelmeztetést az egyik internetes fórumon.

Tavaly ilyenkor – feleséggel együtt – egy olyan megszentelt helyen jártunk, mely önkéntelenül is kötelez mindenkit az efféle lelki elcsendesülésre.

Megfigyeltem: még a más vallásúakat is.

A népi áhitat a keresztfát mindig hódolattal illette, hiszen a Megváltó szenvedett rajta és vérével is megszentelte. A keresztfában most már nem csak a kínszenvedés eszközét tiszteli, hanem a győzelem jelképét is ünnepli.

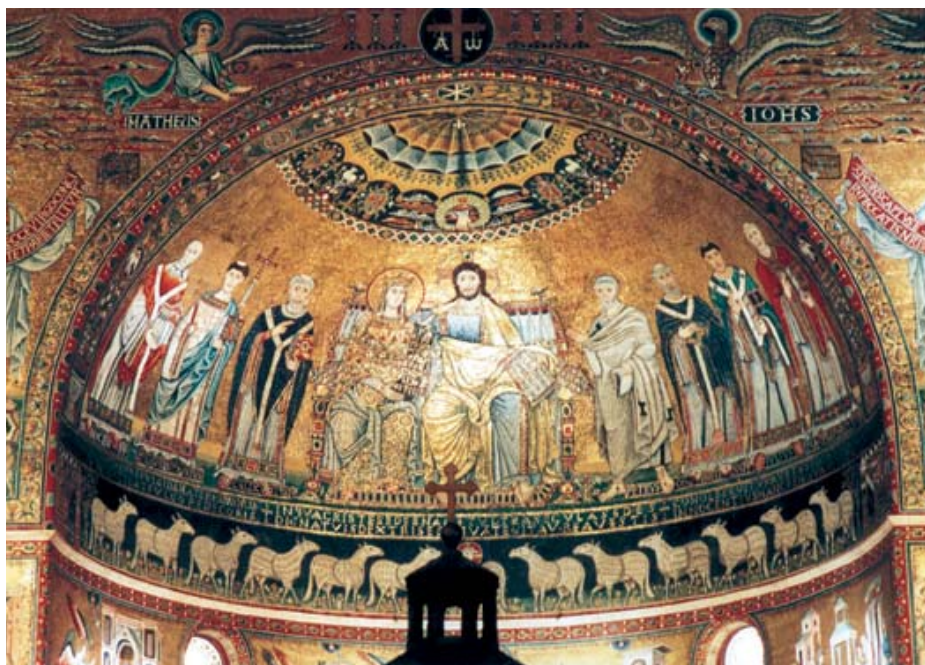
Rómában a Jeruzsálemi Szent Kereszt bazilikában pihenhetünk meg egy órácskára, de ez életünk egészére nyomot hagyott. Időtlenné lényegült az a röpke hatvan perc, mert itt a legszemléltetőbb a megváltó szenvedésének emlékezete.

Krisztus kereszteteklyéinek őrzésére és tisztelésére építették ezt az ezerhétszáz éves hatalmas templomot. Helyén egykoron Hellogabalus császár, később Szent Ilona császárné palotája állt. A negyedik században a Jeruzsálemből hozott ereklyék őrzésére Ilona a saját szobáját adta át kápolnának. A Golgotáról földet hozott ide, hogy mindig azon imádkozhassék, ám idővel a zarándokok igen

emeltek. Ez eleinte a bencéseké, majd az ágostonrendé, a karthauziaké lett, végül 1561-ben a ciszterek kapták meg. A román bazilikát XIV. Benedek pápa 1743-ban barokk stílusban átalakította. A 8 ősi korintusi gránitoszlopot és a 12. századi mozaikpadlót meghagyták. Az egész apszist betöltő freskó – a Szent Kereszt-ereklye története – egy híres 15. századbeli umbriai festő, Melozzo da Forlì műve.

A Szent Ilona kápolnájának oltárán a császárné fehér márványszobra. Jobbra átfogja a hatalmas keresztet, bal kezében Krisztus keresztjének 2 nagy szöge. A kupola mennyezetén egy 1484-ben készült mozaikcsoda nyűgözi le tekintetünket; az áldó és tanító Üdvözítő képe.

megrongálták az ősi mozaikpadlót. Emiatt 1854-ben egy Hess nevű magyar huszárkapitány cementéglákkal födette be.

II. Lucius pápa 1144-ben háromhajós, román stílusú bazilikát építtetett a helyébe, melléje nyolcemeletes harangtornyot és kolostort

Azt mondják, ennyire derűs arcú, mosolygó szemű Krisztust egyetlen más képen sem láthatunk, s valóban. Hiszen szemei valóságos smaragdból vannak. „Én vagyok a világ világossága” – mondja, s körülötte szorgalmasan írja szavait a négy evangélista.

Mivel a földalatti kápolnában sok kárt tett a nedvesség, 1570-ben az ereklyét a márványoltár fölötti szárazabb falmélyedésben szekrénszerű tartóba helyezték, majd 1930-ban új kápolnát építettek a bazilika egyik sekrestyéjének helyén, az eredeti fölött. A Golgota jelképeként lépcsőzetes, széles folyosó vezet hozzá, falán Giorgio Nicolini bronz domborműve a Keresztút stációival. A folyosó bejáratával szembeni rács mögötti 1,78 m hosszú, 13 cm széles fagerenda a hagyomány szerint a jobb lator keresztjének darabja.

A tágas márványkápolna márványkorlással körülvett oltára mögötti falmélyedésben kristályüveg főd 3 ereklyetartót: középen 1,25 m magas, aranyozott ezüst körmeneti kereszt, karjának kivájt mélyedéseiben hegykristály mögött 3 vastag faszilánk a hajdani kereszttereklyékből.

Másik ereklyetartóban a keresztfelirat, egy 40x25 cm-es fátábla, az úgynevezett „títulus”.

Szent Ambrosius püspök leírásából tudhatjuk, hogy Szent Ilona a Golgotán a keresztetől különálló helyen ezt is megtalálta, s Rómába hozta.

Hosszú ideig befalazva rejtegették, míg nem 1144-ben Lucius pápa fel nem fedezte.

A kétezer esztendő bizony igencsak kezdte a fatábla betűit, amelynek három nyelven: görögül, arámul és latinul a Pilátus által diktált, gúnyos fölírás egy töredékét adják: „Názáreti Jézus a zsidók királya”.

így tudták a golgotai tragédia szemtanúi is csak elolvasni.

A harmadik, 8 oszlopon nyugvó, kupolaszerű, ezüst ereklyetartóban egy 12,5 cm hosszú vasszöglet látunk, melynek egyik végét domború sisak fedi. A történelmi hagyomány szerint, amit a negyedik század egyháztörténetészei is igazolnak, ez a Krisztus keresztfájába vert szögek egyike. Ezt is a golgotai keresztrefeszítés után közel háromszáz évvel zajló ottani ásások hozták napfényre.

Konstantin 326-ban anyját, az akkor már nyolcvan esztendő Helénát küldte a Szentföldre, hogy ellenőrizze a császár által finanszírozott egyházi építkezéseket. Heléna rövid keresés után megtalálta a Szent Keresztet, Jézus kivégzésének eszközét, melyet úgy különített el a többi keresztől, hogy próbát tett: melyik kereszt gyógyít.

Összesen három keresztet találtak, de mivel a keresztrefeszítettek nevét tartalmazó táblák nem voltak a keresztteken, nem tudták azonosítani őket. Macarius, Jeruzsálem püspöke a keresztet egyenként elvitette egy haldokló asszony ágyához. Miután az asszony kettőt megérintett, és semmi nem történt, a harmadik meghozta a csodát: azt megérintve azonnal jobban lett. A hagyomány szerint Heléna császárné maga is csoda útján kívánta megtalálni a valódi keresztet, és ennek érdekében egy már halott, sőt eltemetett embert érintettek meg a kereszttekkel. A csoda ebben az esetben sem maradt el: a halott életre kelt.

A valódinak talált kereszt egy része Jeruzsálemben maradt, ahol ezüst ereklyetartóban őrizték; a maradék a Katolikus Enciklopédia leírása szerint Konstantin császárhoz került, aki azt valószínűleg saját emlékművébe foglalta bele a szögekkel együtt. A kisebb részekre osztott „valódi” kereszt darabjait a következő évszázadoktól kezdve gyakran foglalták bele különféle kereszttekbe.

Szent Ilona alázatos imádságos hitét, a szegények, az elesettek iránti szeretetét tiszteli és becsüli az Egyház.

Amiért azonban valóban kiérdemelte a keresztény világ halálját, az az a bizonyítottan történelmi tett, hogy megtalálta és megőrizte Jézus szenvedésének ereklyéit, melyek előtt elnémul az emberi szó, elcsöndesedik és megnyílik az emberi lélek.

-aus-

Itthon és otthon

Ady Párizsa Bakonyt kiált,
József Attilánk Bécsben zokog,
juliánuszok bolyonganak,
Rodostó áll, a Föld meg forog.

Mikes Rákóczi nagy sóhaját
veti papírra, s Bercsényiét,
azt, ami itthon, otthon is fáj,
Kőrösi előtt kopott a rét.

Itthon és otthon bolyong a szó,
itthon hazát hisz, otthona vész,
tenger dobálta vézna hajó,
vihár béklyózza, semmibe néz.

Molnár Ferenc és Wass Albert is,
Márai, Bartók, s megannyi más
iszkolt magyar lett világfia!
Jut-e majd nekik végállomás?

Itthon az erdők, otthon a fák,
vén füvek, fészkek, hatalmas ég
hallgatta sokak végső szavát,
így lelve meg az Isten kezét.

Itthon a rög és otthon a csend,
itthon a lélek otthont vigyáz,
átsír a Himnusz földrészekén,
felhőt karcol az otthoni gyász.

Mesék, madárdal, sóhajos út,
eltitkolt titkot cipel a szél,
itthont és otthont ember jajong,
öleli nyár és gyötri a tél.

Valami nagy, nagy irgalom kell,
amely itthon és otthon is véd,
hogy a Föld nevű bolygónyi gömb
soha ne hulljon szilánkra szét!

*Minden kedves
Olvasonknak
áldott ünnepeket,
békés húsvétolást kíván
lapunk szerkesztősege!*

Életút-ajánló, versekkel

Előzetes Szokoly Tamás költői estjére

Április 11-én, a költészet napján Szokoly Tamás költő lesz a Városi Művelődési Ház vendége. Ajánlasként a költőről: 1947. május 18-án született Veszprémben. Édesapja pénzügyi szakember, édesanyja háztartásbeli. Konokságát édesapjától, érzékenységet, fogékonyságát édesanyjától örökölte. Két testvére van: a két évvel fiatalabb öccse István, és a tíz évvel fiatalabb húga, Éva.

Elemi és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte, tanulótársai közül irodalmi-művészeti érdeklődésével és versmondó képességével tűnt ki. 1959-ben iskolája amatőr színjátszó csoportjával Mórnicz Zsigmond: Légy jó mindhalálig!-jának Nyilas Misijét játszotta az akkor még „fogadó-színház”-nak nevezett veszprémi Petőfi Színházban.

A versírással is ekkoriban barátkozik – mégis színésznek készül. 1965-ben a Színművészeti Főiskola 3. felvételi vizsgafokán „kihullik”, s onnan a szombathelyi Tanítóképző Intézet népművelés-könyvtár szakára irányítják, több művészpályára készülő társával együtt. Népművelői pályáját – egy szerencsétlen csabrendeki intermezzo után – a zalaszentgróti Járási Tanács népművelési felügyelőjeként kezdi. 1970-ben házasodik, felesége Holényi Zsuzsanna, aki a kollégája is egyszerismind. Réka lányuk 1971-ben született, Kaposvárott.

1974-ben tud családjával együtt visszakerülni szülővárosába. Előbb a Megyei Moziüzemi Vállalat filmművészeti főelőadója, majd a Balatoni Műsoriroda vezetője, később a G. Dimitrov Művelődési Központ Műsor-szervezési Csoportjának vezetője.

1974-ben megalapítja az ARÉNA színhátszöveggyűjtést, amely életének jelentős periódusát nyitja meg.

1979-ben a Színház- és Filmművészeti Főiskola színházelméleti tanszakán szerez diplomát. Meghívja Veszprém Petőfi Színháza: közművelődési titkár és rendező lesz. Közben tovább folytatja amatőr-színházi tevékenységét. Együttese országosan elismertté válik, megyéjében munkái politikailag nemkívánatosakká.

Közéletiség, életút

Amatőrszínházi, irodalmi és közéleti munkáiba, megnyilvánulásaiiba a korszak korifeusai félreértett és meg nem értett politikumot magyaráznak bele. Felesége 1979-ben elválik tőle.

Akkor még ritkaságszámba menően: munkánélküli lesz. Hol szerződéses könyvtárosként, hol kollégiumi nevelőként, hol nyomdai korrektorként, bérgépelőként, korrepetitorként, vagonkieraként jut alkalmi munkalehetőséghez. Mindenünnen elbocsátják. Három esztendeig falfűró.

1983-ban a kecskeméti Katona József Színházhoz hívja a nem kevés és nem kis figyelmet felkavaró Jancsó–Hernádi–Gyurkó triász. Három évadot tölt ott.

1986-ban volt Alma Materre hívja és segíti újból sínre tenni életét: A Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola közművelődési titkára és esztétika tanára, gyakorlatvezetője.

Egészségi állapota, idegrendszere többször és alaposan megrendül pályája során. Szombathelyen életvitele stabilizálódik. 1995-ben jelenik meg első verseskötete. Ugyanebben az évben az akkori felsőoktatási politika döntése alapján többmagával együtt felmentik állásából. Mentálisan ismét megsejtül, 1996-tól rokkant nyugdíjas. Két évig vendégtanár a zsámbéki Katolikus Főiskola Drámapedagógia kihelyezett tagozatán.

Veszprémben él.

(*Szokoly Tamás életút-ajánlóját a Verőér című kötet kísérelő fülszövege alapján adjuk közre.*)

Fontosabb rendezései

- A munkamorál, 1974. (dokumentumjáték)
- P. E. Rummo: Dal a napóleoni zsoldosokról..., 1975. (kísérleti játék)
- Déry Tibor: Egyesülni, terjeszkedni! 1976. (ősbemutató, lírai oratórium)
- Száraz György: Az élet vize 1984. (tragikomédia)

Kötetei:

- TARKÓDÉNAK FORDÍTVA (Márkus Emília Alapítvány)
- NEM TÖRTÉNT SEMMI (Faa Produkt Nyomda és Kiadó Kft., Veszprém, 2002.)
- MÉZ ÉS ÁFONYA (Száz szerelmes vers) (Futura Press 21 Bt., Veszprém, 2004.)
- VERŐÉR (Agenda Natura Kiadó, Veszprém, 2007.)

KÉRDÉS

Elöl semmi.
Középen semmi.
Hátul semmi.

Egyáltalán hol van valami?

MEGFIGYELÉS

Furcsa:
A legnagyobb bizonytalanságban
Bizonyítja az ember a legerősebben,
Hogy szilárd, hogy jól van. Hogy minden oké.
Pedig...

AZ IDŐ VER LE

Seholse bírom sokáig,
Az idő ver le a sárig,
Bokányi magasban tengek,
Szálkás fia a szennynek.

HATSOROS

Hallgatsz.
De féltésed vagy tehetetlenséged
csöndje ez?
Egy apró nesz,
mi hozzám még elér:
reményem és feltámadásom.

HÜLYE MENNYEK JÖNNEK II.

Hülye mennyek jönnek,
bitorló barmok hada
lép örökébe, mire nem jogosult,
egy kifakult ösztön-időnek.
De micsoda ösztön volt az!
Csodás, csordákat tarol,
nemzet-zsibbasztó,
követ, fát, virágot, embert
hullává-dögönyöző
földi zsaratnok.
Husznak romvára kész égi csoda
a ma ékszerként tisztelt
galambdúc-házainkhoz képest.
S az édeni kert!...
Jaj, már vadak sem lakják.
Gyomrodon kívül lyuk ma ózonon is!
Fáslizott kezű anyókák
csekk-seregen sírnak,
s az égi hatalmak nem adnak esőt.
Még esőt sem!
S ha mégis igen, azt is megadózzák.
Bős-Nagymaros!
Már imázsámolyom is roskad
ennyi baromság láttán.
Hát hihető-e vajon még az ember?
Hát hihető-e vajon még az áldott szó,
betevő falat, asszonyi sors, araszos férfi-lét?
Hát mi hihető itt még?
Faludy országos magányban fázik,
s ha telik még egy pesti lakásra, –
egy ország belezsibong.
Nem tudom merre, s nem tudom kik
vezetik majd az elszabadult poklot.
Itt a küszöbön már,
csak te nem látod, te, te kis csalható,
fosztható, kizsigerelt Csudabogár-ember.

NEM OSZTOZOM

Ha hallgatásom árulás, – legyen!
Én nem osztozom senkivel a kegyen,
Hogy érdemek fityegjenek mellemen,
Mert nem a Titkot, de érdemtelen
Mocskosságaitokat is megtartom.
Vagy kifecsegem?
Na nem!
(Az oldalt összeállította: Bodorkós András)

A felnőttképzés gyermekkorban kezdődik

Mostanában mintha a közművelődésben az élethosszig tartó tanulás iskola rendszerű és spontán formáinak ötvözésére sikeres kísérletek születnének. A művelődési házak mintegy híd szerepet vállalva próbálják kialakítani és az új idők új elvárásaihoz igazítani saját struktúrájukat. Vajon ez általános szükségszerűség vagy az intézmények egyéni döntésén múlik a felnőttképzésben való szerepvállalás? Erről a folyamatról kérdeztük Gergye Rezsőt, a vassvári Művelődési ház igazgatóját.

– Mekkora feladata, felelőssége van a közművelődésnek az élethosszig tartó tanulásban?

– Egyik konferencián egy zalai kollégám azt mondta, 15–20 év kell a közművelődésben ahhoz, hogy annak struktúrája a felnőttképzés elvárásaihoz igazodhasson. Én úgy látom, a szakma nem teheti meg, hogy ne változzon meg 1–2 éven belül. Egyébként a közművelődésben a felnőttképzéssel szemben kettősség van. Van aki az ezzel kapcsolatban kiírt pályázatokat pénzhez jutásnak tekinti. Mások nem foglalkoznak újabb teherként a pályázatírással és ennek járulékos terheivel. Szerintem egyik szemlélet sem helyes. A felnőttképzésben a közművelődésnek feladata, felelőssége van.

– Ön szerint honnan számíthatjuk a folyamatot?

– A felnőttképzés a gyermekkorban kezdődik. Ifjú generációk az anyatejjel szívhatják magukba ennek igényét. Sok függ persze attól is, hogy ki és hogy irányítja azt a gyermeket. Ha a nagymama leül a kicsi mellé, beleivódhat az egész életen át tartó tanulás gondolata a gyermekbe. Hozzáférés a felnőttképzéshez, ennek javítása a közművelődési intézményrendszer egyik hangsúlyos feladata.

– Keresik-e Önöket az emberek képzési igényeikkel?

– Ez összetett folyamat. Ha valaki jelentkezik hozzánk tanfolyamra vagy egyszerűen közösségeink tagja, az elsődlegesen természetesen a maga ismereteit bővíti. De ennek egyfajta részese lesz családja, baráti köre is, hiszen számukra is továbbadódik a tudás, és legközelebb bátrabban jönnek hozzánk kéréseikkel is. Hogy komolyabb képzéseket szervezhessünk, ahhoz infrastrukturális fejlesztések szükségesek még az intézményünkben, de gondolkodnunk kell a felnőttképzési akkreditáción és minőségbiztosítási rendszerek bevezetésén is. A speciális képzéseket elsősorban Vasváron szervezzük, de lesznek olyan oktatások, amiket mikrotérségi centrumokba is kivihetünk. Az a célunk, hogy a jövőben a valós igényeken alapuló tanulás lehetőségét minél közelebb vigyük a célcsoportokhoz. Ám vannak, szintén az élethosszig tartó tanulás témaköré-

fejlesztő feladatot is ad a szakembereknek.

– Beszéltünk az infrastrukturális fejlesztésekről...

– Távolabbról kezdem. 2004 előtt a gépek beszerzése volt a legfontosabb feladatunk és arra fókuszáltunk. Ma számunkra már az a kérdés, hogy milyen közösségfejlesztő folyamatokat indít meg a már meglévő számítógéppark, vagy maga a gép. Például volt egy 16 fős csoportunk, akik a számítástechnikai tanfolyam során egyfajta olyan közösséggé érlelődtek, később a tagok kulturális programok szervezésében is részt vettek és azóta szinte „osztálytársnak” tekintve egymást mondhatom összetartoznak, közösséget alkotnak. Náluk is elmondható hát, hogy a felnőttképzési program közösségfejlesztő erőként is hatott.

– Mennyire látja a felnőtteket motiválnak a tanulásban a közművelődési szakember?

– Úgy érzem, ez most vérévé vált a világnak. Tudatosabban, szervezettebben indulnak az emberek ismeretet szerezni akár intézményes, akár spontán formában. Egyébként a kor követelményei mellett oka ennek az is, hogy több szabadideje lett az embereknek. Érdekes, hogy az élethosszig tartó tanulás hazai bevezetése először ösztönös tiltakozást váltott ki, mert ennek elmélete, gondolata kezdetben „kívülről” és „felülről” jövő kezdeményezés volt. Így akkor szinte csak a szlogenekig jutott el. De az, hogy valami nem szervesen kerül bevezetésre, nem biztos, hogy nem is válhat természetessé az emberek számára. Én az élethosszig tartó tanulásban ezt a folyamatot érzem most tetten érhetőnek.

– Mi a tudás, az ismeret értéke ma a közművelődési szakember véleménye szerint?

– Lassan utolérjük a gyors változásokat. Avval a szemlélettel mindenképpen, hogy egyre inkább rájövünk, hogy nem kell mindent tudni. Hiszen olyan hatalmas információs bázis most már az emberiség sajátja, hogy el kell fogadnunk a bölcs mondás igazságát: A tudás felismerteti velünk, hogy mennyi mindent nem tudunk még. A szerves gondolkodóképességet kell hát megtartanunk és ez vihet előbbre.

Pogács Mónika

(A téma folytatása következik!)

Művelődési Ház programelőzetese

• Költészet napja nevében április 7–13. között Huszár Judit fotomontázsai kiállítás. Remetiedő című film (Vas megyei alkotás Devecz Oszkáról) vetítése.

• Április 12-én Nyugdíjas Énekkarok Találkozója.

• Május 1–4. VII. Nemzetközi Színjátszó Fesztivál és Konferencia Vasváron. 1-jén és 2-án egész estés színházi előadás. 1-jén Shakespeare „Szentivánéji álom” című vígjátéka, a Topolyai Népszínház (Szabadka) előadásában.

(A műsorváltoztatás jogát a szervezők fenntartják.)

2008–2009. színházi bérlet lehetséges előadásai

Kérjük, válasszon az alábbi előadások közül maximum négyet és küldje be!

Túl az Óperencián (operett varázs) – Tihanyi Vándorszínpad, főszerepben Tihanyi Tóth Csaba

Müller Péter: Szomorú vasárnap – Pannon Várszínház, főbb szerepekben Szacsavay László, Götz Anna

Móricz Zsigmond: Nem élhetek muzsikaszó nélkül (cigányzenével) – Turay Ida Színház, főbb szerepekben Nemcsák Károly, Varga Zsuzsa

Lehár Ferenc: A Víg özvegy (operett 2 felvonásban) – Turay Ida Színház

Ken Ludwig: Mi van a szoknya alatt? (bohózat 2 részben) – Turay Ida Színház, főbb szerepekben Nemcsák Károly, Cseke Péter

Tasnádi István: Magyar a holdon (vígjáték) – Szombathelyi Kamaraszínház főbb szerepekben Csákányi Eszter, Mucsi Zoltán

N. V. Gogol: Háztűznéző (komédia egy felvonásban) – Beregszászi Illyés Gyula Magyar Nemzeti Színház

Földes László HOBÓ: Csattanuga Csucusu – Debreceni Csokonai Színház, rendezte Vidnyánszky Attila

Kosztolányi Dezso: Az aranyárvány – Forrás Színház Győr, szereplők között Dörner György

József és a színes szélesvásznú álomkabát (musical) – Sziget Színház, zeneszerző A. L. Webber

Csárdáskirálynő (operett két felvonásban) – Sziget Színház, rendező Marosi Gábor

Hair (musical) – Sziget Színház, rendező Pintér Tibor

Németh Ákos: Autótolvajok (ponyvadráma, avagy a rémségek vígjátéka) – Ferrum Színházi Társulás Szombathely

Törődjön többet szemével!

Ez a címe annak az országos egészségügyi kampánynak, mely két, egyre inkább meghatározó szembetegségre fókuszál.

A két betegségből az egyik az időskori látásromlás. A modern életvitel nagyon megterheli a szervezetet, így a szemet is. A stresszhatások, a napfény, a monitor előtti végzett munka, az autók kipufogógáza, az egészségtelen étkezés, az elhízás, a dohányzás a szabadgyökök többletét idézi elő, melyek meggyorsíthatják a szemlencse és a látóhártya öregedését. A fejlett országokban a vakság leggyakoribb oka ez, és minden ötödik idős embernél felfedezhető a betegség tünete.

A második, egyre gyakoribb probléma a szemszárazság, banális dolognak tűnik. Mégis sok embert érint. A nap folyamán 14.000-szer pislogunk, minden egyes pislantás közben vékony könnyréteg vonja be a szemet. Ez a szemfelszín simává teszi, tisztítja, és benedvesíti, valamint megvédi a káros anyagoktól. Amikor a környezeti hatásokra nagyon érzékeny könnytermelést valami megzavarja, akkor alakulhat ki a száraz szem érzése. Ez ma minden ötödik felnőttet érinthet. Okaiként jegyzi a kipufogó gázokat, a port, a ventilátort, a fűtő-, szellőztető berendezéseket, a keves testmozgást, valamint az aktív és passzív dohányzást. A monitor, a televízió képernyője is károsíthatják a szemet és okozhatnak szemszárazságot. Amikor a szem ég, fényérzékeny az nagyban ronthatja az életminőséget, de segítséggel orvosolható a probléma.

A két betegséget szűrő országos program áprilisban érkezik Vasvárra. Az ingyenes szűrést és tanácsadást április 24-én, csütörtökön 13.30-tól tartják a Kórház szemészeti rendelőjében dr. Hajdu Enikő szemész szakorvos és Orosz Györgyné tanácsadó közreműködésével.

Pogács Mónika

TOPIDO

AZ AUTÓS - MOTOROS ISKOLA

INTENZÍV
SZEMÉLYGÉPKOCSI-
MOTORKERÉKPÁR- ÉS
MOPED-VEZETŐI
TANFOLYAMOKAT
indít folyamatosan
VASVÁRON

a Postaforgalmi Szakközépiskolában.

94/511-951 • www.topido.hu

Ny. sz.: 18-0054-04 Als.: 0553

Pici a kullancs, de...

Az enyhe tél, az elmúlt évek kedvező időjárása magyarázza az idei tavaszon a rovarok tömeges megjelenését. Februári hangyainvázio, korán ébredő darazsak, de már aktív kullancscsal is találkozhatunk. A kullancscsal fertőzött területek növekedtek, lakott területek parkjaiban, konyhakertekben sem ritka az előfordulásuk.

Ez a kis apró lény már-már hisztérikus állapotokat idéz elő némely helyen, természetesen a sajtó, illetve a média segítségével. A mi környékünk (Vas, Zala, Győr-Sopron) továbbra is az erősen fertőzött helyek közé tartozik. A rettegés oka az a két fertőzés, amit a közönséges kullancs terjeszt.

Újabbban a fertőző agyvelőgyulladás kisebb mértékben fordul elő. A fertőzés lefolyása is enyhébb, és szerencsére megbízható védőoltással is védekezhetünk. Az oltási rendet követve, egy éven belül három oltásra van szükség, majd háromévente egy emlékeztető oltás javallt. Az oltási könyvbe be kell vezetni a megkapott oltásokat, így mindig időben kérhetjük a következő védőoltást.

Az erdőn dolgozók, turisták stb. biztonságban érezhetik magukat az oltások kapcsán.

Sajnos a Lyme-kór már több problémát okozhat. A kórral fertőzött egyedek száma sokkal nagyobb számú, a tünetek pedig nagyon sokféle lehetnek. Ráadásul védőoltás sem létezik. Ezek ellenére a megbetegedések száma alacsony, és a súlyos megbetegedés elég ritka.

Mit is tehetünk saját érdekünkben?

Talán a legfontosabb a megelőzés. A kullancsok nagy része egy méternél alacsonyabban várja áldozatát a nedves, sűrű növényzetben. Kerüljük az ilyen helyeket, főleg a reggeli és esti, valamint borús időszakokban. Amikor erre nincs módunk, viseljük zárt ruházatot, húzzuk a nadrágot a zokniba és használjunk rovarriasztó szereket. Más rovar csípés-

től is megvédenek, igaz az illatuk nem mindig kellemes.

Erdei séta, gombaszedés, vadászat vagy minden más olyan tevékenység után, amikor feltételezhetjük a kullancs előfordulását, a ruháink levetését követően át kell vizsgálnunk a testünket. Különös gonddal a hajlatokra, hajjas, szőrös felületek széleire. Az ilyen „kullancsvizit” elkerülhetetlen megelőzés.

Mi a teendőnk, ha kullancsot találtunk a bőrünkben?

Semmi esetben sem az ügyeletre, vagy az orvoshoz kell sietni. Az eltávolításához nem kell sebész, mi magunk is könnyedén megtehetjük. Az idő múlásával esélyeink romlanak, így akkor járunk el helyesen, ha mi magunk, vagy valaki a közvetlen környezetünkben távolítja el a betolakodót. Speciális kullancscsipesz, vékonyszélű csipesz segítségével könnyedén kiemelhetjük. Ugyanezt körömmel a bőr felszínénél megfogva egy mozdulattal szintén fájdalommentesen megtehetjük. Jó segítség lehet a zsebkeys is, melyet a bőrfelületre fektetünk, úgy, hogy az éle érintkezzen a kullancscsal. Ujjunkkal enyhén szorítsuk a kés lapjához a kullancsot, majd a kést megemelve fordítsuk ki. Semmi esetben ne próbálkozzunk dörzsöléssel, olajjal, vagy más vegyi anyagokkal, mert ilyenkor a bőrünk alá juttatja a testnedveit, és vele a nem kívánt fertőzést is.

Semmi gondot nem okoz, ha bennszakad a fejrész. Pár nap múlva magától kiesik.

Kis piros pötty napokig megmaradhat a csípés helyén, majd az is elmúlik.

Abban az esetben, ha a piros foltocska körül kokárdaszerű gyűrű jelenne meg (néha 10-20 nappal később) fel kell keresnünk az orvost. A bőrpír lehet 2-3 cm nagyságú, de néha akár a 40 cm-t is elérheti. Mivel ez a Lyme-kór tipikus jeleinek egyike, mindenképp orvoshoz kell mennünk vele. Ilyen esetben sincs pánikra semmi okunk, hisz gyógyszeres kezeléssel hamar helyreállítható az egészség.

Laki L.

Alsóházi rangadó hazai győzelemmel

Rectec-Vasvár VSE – Kodolányi Cornexi-Alcoa II. 36:32 (20:16)

Mivel a legfelsőbb osztályban szünetelt a bajnokság, ezért a vendég Cornexi megerősített csapattal érkezett Vasvárra. Nem kellett ismerni a vendég csapatot ahhoz, hogy bárki észrevegye, bizony 3–4 kitűnő adottságú játékoskal kiegészülve lép pályára Vasváron a Cornexi. A 220 hazai néző a „B-közép” dobszólós segédletével ezt a látható vendéglőnyt igyekezett egalizálni. Ez tehát mellettünk szólt. Miként az is, hogy az előző fordulóban sikerült idegenből, a Tapolca otthonából is győzelemmel távozni. Akkor kezdődhet a mérkőzés, mondaná erre egy vérbeli szurkoló.

RECTEC-VASVÁR VSE

Szabó Hedvig (kapus), Major Andrea (5), MATETITS GABRIELLA (8), ZSOHÁR MÓNI (7), ELENA GOLOVKO (4), SZALAI MARIETTA (4), SZONDY KITTI (7),

Csere: Vízvári Timea (kapus), Szondy Noémi (1), Kollár Éva, Utasi Ágota, Szakonyi Mónika, Bősze Boglárka, Varga Dóra.

Edző: Kocsis Tibor

CORNEXI

Pácz Viktória (kapus), LELKES NOÉMI (5), LÉVAI ZSÓKA (9), Kapási, BIZEK BOGLÁRKA (4), Emberovics Nóra (2), KISS ANDREA (6)

Csere: Trimmel Brigitta (2), Pascsányi ANIKÓ (2), Pácz Laura L., Zsigmond Vivien (1), Kerekes Petra (1), Beker

Edző: Mihály Attila

VEZETTE: Bónis, Miskei

ELSŐ FÉLIDŐ

Az első félidő elején igyekezett meglépni a fehérvári vendégcsapat, a Cornexi, ezért támadólag lépett fel. Úgy tűnt, ez a taktika beválik, mert a 7. percben már (3:6) volt az eredmény. Ám a Vasvár a Cornexi ezen számítását keresztülhúzta. Bátran, helyenként hihetetlen szituációkból lőttek gólt a hazaiak, így a vendég előny hamar elolvadt, s a 13. percre már egál volt (6:6). A hazaiak elsősorban Golovko volt elemében, aki mesteri módon irányította a csapatot. A védőfalban kitűnő bejátszásokkal hozta helyzetbe csapatársait. Major és Zsohár rendre élt is a lehetőséggel, míg a vendégek-nél Lelkes és Lévai remekelt.

A 21. percgig egy plusz hetes szériát teljesített a Vasvár, míg a Cornexi erejéből csak hat gólr futotta (13:12). Az első félidő hajrájában újabb hét góllal terhelte meg a Vasvár a Cor-

nexi hálóját, Zsohár háromszor, Major Andi kétszer, Matetits és Szondy Kitti egy-egy találatot jegyzett. Jegyzetek fejen az edzők is, már a második félidőre koncentrálna, no és mérgeződtek is szépszámmal.

MÁSODIK FÉLIDŐ

A hazai publikum a lelkes szurkolói „B-középnék” köszönhetően, éledni látta saját reményeit, s hangosan buzdította kedvenceit. Szünetben a többség feltette magában a klaszszikus Czigány György kérdést: Ki nyer ma? A bátrabbak rávágták: Csakis mi, vagyis a Vasvár. Ám játék és muzsika helyett a második félidőben meg kellett elégedniük „csak” a játékkal, már mikor volt. Zömében szerencsére mi játszottunk, egészen a 45. percgig. Ám a mérkőzéseket, (ezt még a Ferencvárosnál is tudják), nem a közönség dönti el. Ők csak lelki pluszt adhatnak kedvenceiknek.

Nos, a csapat végre megint játszani kezdett. Az első negyedóránban 13 gólt termeltek. Matetits háromszor, Szalai Marietta, Zsohár Móni, Elena Golovko, Major Andi kétszer, Szondy

Noémi egyszer köszönt be. A vendégeknek ez csak ötször sikerült. Így kis túlzással megnyugodtak a hazai kedélyek, hisz a mérkőzés eldőlni látszott (32:21). Ám amint azt a statisztikákból tudjuk, a Vasvárnak ez a gyengéje. Ilyenkor jön a hullámvölgy. Ez most be is következett. A csapat némileg lazított a gyilkos szorításon, az ellenfél meg erőre kapott. Gyenge védekezés mellett amolyan ki-ki alapon csatározást láthatnak a nézők egészen a mérkőzés lefújásáig. A Vasvár – miként azt többször is láttuk az ősszel – rendre kihagyta helyzeteit, s befejezésig a tetemes előnyt kis híján elherdálta. Szerencsére a Cornexi is nyomta a teher, ezért a hátralévő negyed órában már nem tudtak egyenlíteni. Mindenképpen elemzésre érdemes statisztikai tény, hogy az utolsó negyedóránban a vendégek 11 gólt lőttek, mi pedig csak 4-gyel tudtunk erre válaszolni. Zsinórban 5 ziccert hagytunk ki! Ez hatalmas luxus. Vélhetően fejen már a győzelmet ünnepelték a lányok. Vagy, de ez már az edző dolga, hogy kielemezze, mi is az oka a látványos dekoncentrátságnak.

Ettől függetlenül a csapat nagy lépést tett a végső cél felé. Hisz ebben az évben más a felállítás, más a jócskán megerősödött mezőnyben a játék képe is. A mérkőzés végén a szurkolók lelkesen ünnepelték kedvenceiket. Tehették, ismét nyert a csapat, a tavasszal immár harmadszor. Ám a bajnokság vége még nagyon messze, s hétvégén a Vasast fogadjuk. Ezért fontos lenne, hogy egy emberként buzdítsuk a lányokat, mert a sikerhez minden pluszra, így a szurkolói támogatásra is szükség lesz.

Kocsis Tibor edző: Gratulálok a lányoknak, ám már látom, mi is lehetett az oka az őszi elbukott mérkőzéseknek. Abba a hibába nem szabad még egyszer beleesni!

– **bodorkós** –

**Valamennyi
Vásárlónknak
kellemes
húsvéti
ünnepeket
kíván
a Vasvár és
Vidéke ÁFÉSZ**

SAVARIA
TAKARÉKSZÖVETKEZET
Szombathely, Petőli u. 18.
www.savariatksz.hu

NETB@NK SZOLGÁLTATÁS

A Takarékszövetkezet egységeinek felkeresése nélkül
– INTERNETEN KERESZTÜL –
lehetőséget biztosítunk mindennapi pénzügyeinek intézésére.

Az internetes „bankolás” díja:
LAKOSSÁGNAK: 500 Ft/hó
Tranzakciós díj: 0 Ft

VÁLLALKOZÁSOKNAK,
EGYÉB SZERVEZETEKNEK: 1.000 Ft/hó
Tranzakciós díj:
1,5 ezrelék, min 50 Ft
(egyéb szervezetek)
1,5 ezrelék, min 140 Ft (vállalkozások)

Bővebb információért keresse fel
a Takarékszövetkezet bármelyik egységét,
illetve honlapunkon tájékozódhat.

Peugeot 207.
Szenzációs légkondíciókkal!

Ajándék klímával már 2 599 000 Ft-tól

Új szelek fújnak a Peugeot-márkakereskedésekben! Most ugyanis minden Peugeot 207 modellhez ajándék klímával kedveskedünk. Így a szemet gyönyörködtetően vonzó, gazdag felszereltségű 207-ben a legnagyobb forráságban is a sarkkörön túl érezheti magát. Jég veled, kánikula!
A részletekről érdeklődjön márkakereskedésünkben. Az ajánlat 2008. 03. 01-étől 04. 30-ig érvényes!

Kombinált-átlagfogyasztás: 4,3-8,6 l/100 km, CO₂-kibocsátás: 113-204 g/km.

207 PEUGEOT

PEUGEOT CSOMAI 9700 Szombathely, Minerva u. 2. A községi kivezető út mellett.
Tel.: 06/94/512-800 • fax: 06/94/512-801 • www.peugeotzombathely.hu

KIA cee'd 7 év garanciával!
Télűző ajánlatok!

3 499 000 Ft-tól

7 EV GARANCIA

KIA MOTORS
A megújuló energiával

Csomai Kereskedőház Kft.
9700 Szombathely, Minerva u. 2. • A METRO Áruház mellett • Tel.: 06/94/512-808, Fax: 06/94/512-809
www.kiamotors.hu

VESZÉLYES FÁK KIVÁGÁSA ALPINTECHNIKÁVAL

TELJES KÖRŰ FELELŐSSÉGVÁLLALÁSSAL!
IGÉNY ESETÉN EMELŐKOSARAS JÁRMŰVEL!

Kecskés István: 06-30/385-6513

- épületek közé nőtt fa biztonságos kivágása
- viharkárok felszámolása
- erdőterületek tisztítása és letermelése
- egyéb erdőgazdálkodási munkák

(Igény esetén a letermelt fa ára a munkadíjból leszámítható!)

ÉPÍTMÉNYFENNTARTÁS ALPINTECHNIKÁVAL

Balogh József: Húsvétharmat (öntözősdi)

Húsvét hétfőn? Locsolás!
Lánytól lányig rohanás.
Ezért e nap hajnalán:
izgatott már valahány
hölgy a Földnek kerekén!
Elhervadna mind szegény,
ha nem jönne férj, legény,
és az öntözés-remény!
Elhervadna mind a jámbor,
kölni kell hát a javából!

Árkon innen, bokron túl:
a férfinép meglódul,
s déltájéakra tojás bőven
gyűlik-lesz a vállsztyűben!
Megyek én is, várjatok,
kaput, ajtót tárjatok!
Rendjén van ez, így szokás,
nagy-vándoros locsolás,
s jövőre is utam járom,
ki hervadna, megtalálom!

Apróhirdetés

– Vasváron 2 szobás családi ház garázzsal, melléképülettel, konvektoros és cserépkályha fűtéssel, továbbá 380 V-os terménydaráló és hegesztőtráfó eladó. Érdeklődni: 06-70/618-9462.

– Vasváron 2 szobás családi ház garázzsal, melléképülettel, konvektoros és cserépkályha fűtéssel, továbbá 380 V-os terménydaráló és hegesztőtráfó eladó. Érdeklődni: 06-70/618-9462.

– Vasváron, Achim András utcában házhely eladó. Érdeklődni: Vasvár, Ady Endre u. 8. szám alatt napközben.

– Gersekarati tó mellett, tóparthoz közeli 80 m²-es, összközműves (gáz a telek előtt) hétfégi ház 2000 m²-es telken, családi okok miatt sürgősen eladó. Irányár: 11 millió forint. Tel.: 30/231-1225.

e-on ügyfélszolgálat Vasváron

a Petőfi S. u. 2-ben.

**Minden héten kedden 14.00–20.00-ig
és pénteken 8.00–12.00-ig**

Bárminemű e-on-nal kapcsolatos kérdése,
problémája van, keresse fel az irodát
ügyfélszolgálati időben!